

Anhang B

iii

1852.

Rigsdagstidenden.

N°. 42.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Uetf. af Betænk. over Udf. til Lov om Redningsvæs.)

Ved Bestemmelsen om, hvilke af Stationerne der skulde forsynes med Redningsbaad og Raketapparat, eller alene med Raketapparat, er der taget Hensyn til, at Landgrunden paa Jyllands Vestkyst danner sig fra Skagen indtil Ganstedholm i 3 Røveler, herfra sydefter i 2 Røveler. Paa den nordlige Strækning strande Skibene i Almindelighed paa den mellemste Røvel, sydligere hvor ifkun er 2 Røveler som oftest paa den inderste. I begge Tilfælde staae Skibene ikke længere fra Land, end at man med Raketapparatet vil kunne kaste en Linie ombord, hvorved Communicationen med Land er tilveiebragt. Dog hænder det ogsaa, at Skibene grundsette i en Afstand fra Land, hvor Raketterne ikke kunne række; dette indtræffer, hvor Røvelerne bestaae af Glyvesand og flytte sig, og hvor Grundene paa enkelte Steder skyde ud i længere Afstand fra Land; paa saadanne Steder er det nødvendigt at have Redningsbaad, ligesom denne i Almindelighed er ønskelig til de Skibbrudnes hurtigere Redning, om ogsaa Communicationen med Land er tilveiebragt ved Raketapparatet.

Efterat alle herhenhørende locale Forhold nu ere blevne undersøgte, er det saaledes som i § 2 navnlig er anført, bestemt, at paa Nørrejyllands Kyster anbringes ialt 21 Redningsstationer, hvoraf 12 ansees som fuldstændige Stationer, forsynede med Redningsbaad og Raketapparat, 8 Stationer ere forsynede med Raketapparat alene, og 1 Station alene med Redningsbaad.

I Almindelighed kunde hertil gjøres den Bemærkning, at Stationerne ikke ere hinanden saa nær som ønskeligt, men, som foran anført maae Afstandene rette sig efter flere locale

Forhold. Imidlertid finder Udvalget dog ikke at kunne forbigaae, at mellem Stationerne Luskjær og Sønderlyngvig er hentmod 7 Mile; naar, som let kan blive Tilfældet, Strandinger indtræffe midt imellem de nævnte Stationer, da bliver Veien, de forskjellige Apparater skulle transporteres, for lang til, at de i rette Tid kunne komme til Anvendelse. Udvalget skal derfor henlede Opmærksomheden paa det Hensigtsmæssige i, at Stationen midt imellem de nævnte, nemlig Bederfœ Klit, erholdt Redningsbaad; da man ikke har Visshed for, at netop der kan tilveiebringes det fornødne Mandsskab m. m., saa fremsættes ikke herom noget bestemt Forslag. Med Hensyn til Beføstningerne ved Redningsvæsenets Indtægtning, som nærmest henhører under Fløantsloven, skal man ifkun her bemærke, at Udgifterne til en fuldstændig Station med Redningsbaad og Raketapparat kan anslaaes til 1822 Rbd., hvorimod Udgiften til Raketapparatet ifkun beløber sig til 570 Rbd.

Da Udvalget havde tilendebragt sine Forhandlinger angaaende nærværende Lovudkast, blev det foranlediget til, som et Undringsforslag til denne Lov, at medtage Redningsvæsenet paa Bornholm. Af de erholdte Oplysninger fra Indenrigsministeriet fremgaaer det, at ligesom Jyllands Kyster tidligere, saaledes ere nu ogsaa de øvrige danske Kyster blevne undersøgte, hvoraf Resultatet er, at uagtet der ved flere af disse ikke sjældent foresfalder Strandinger, hvor de Skibbrudnes Redning er forbunden med Besvær og Vanskelighed, har det dog ved en nærmere Betragtning af de locale Forhold fundet Bestyrkelse, at der selv under vanskelige Omstændigheder vil kunne ydes de Skibbrudne tilstrækkelig Hjælp ved de Midler, der allerede staae til Rystbe-